

Kincaid's *Lucy* : Searching for Identity in Post-colonial Rootlessness

อัตลักษณ์ในภาวะไร้รากโพสต์โคโลเนียล: บทศึกษา Kincaid's *Lucy*

กมุท พุทธานู (Kumut Putthanu)¹

Abstract

Jamaica Kincaid is one among well-received diasporic writers whose works deal with post-colonial experience and are part of the decolonizing discourse. In her autobiographic novel, *Lucy* (1990), she portrays her *alter ego* as an Antiguan immigrant in the US struggling to re-invent her identity amidst post-colonial rootlessness and the alienation of the new world. In her attempts at identity reconstruction amid the threat of rootless post-coloniality, Kincaid interestingly draws on her oppressive past and appropriates the trope of colonial travel writing and reverses it for her purpose to contribute to counter-colonial discourse.

บทคัดย่อ

จาไมกา คิงเคดนับเป็นหนึ่งในบรรดานักเขียนยุคหลังอาณานิคมที่มั่งงานเขียนถ่ายทอดประสบการณ์ยุคหลังอาณานิคมที่ได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี ในลูซี่ซึ่งเป็นนวนิยายเชิงอัตชีวประวัติของเธอ คิงเคดนำเสนอตัวละครเอกของเรื่องซึ่งเป็นหญิงสาวอพยพชาวแอนติกัวในสหรัฐกับความพยายามที่จะสร้างอัตลักษณ์ใหม่ท่ามกลางภาวะไร้รากเหง้าของยุคหลังอาณานิคมและความแปลกแยกในโลกใหม่ที่เธออพยพไปสู่โดยอาศัยทั้งประสบการณ์การถูกกดขี่จากโลกเดิมในมาตุภูมิซึ่งยังคงอยู่ภายใต้อิทธิพลวัฒนธรรมยุคอาณานิคม และยังยึดเอาขนบการเขียนแนวการเดินทางผจญภัยของโลกตะวันตกนำมาเขียนในแนวได้กลับวาทะกรรมยุคอาณานิคม

¹ นิสิตปริญญาโท ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย